

Je neskoro plakat' nad rozliatym mliekom

Máme teda po krajských voľbách.

Pôvodne som chcela uviesť niekoľko postrehov o našej účasti a dosiahnutých výsledkoch v nich, ale je tu niečo, čo ma v danom momente zamestnáva oveľa viac. Výsledok volieb v Banskej Bystrici a víťazstvo Mariana Kotlebu je určite nielen pre mňa šokujúci.

Čítam jednotlivé, aj oficiálne ohlasy politických predstaviteľov, politológov, ale aj názory ľudí na facebooku a nechápem. Nevieť pochopiť – možno len ja som tak nechápavá -, čo si mnohí myslia čoho je toto výsledok. Ved' najmä starší vedia, a to aj z vlastnej skúsenosti, že keď sa v spoločnosti prejavuje sociálna neistota, keď je bieda a nezamestnanosť, sprievodným znakom toho býva aj nárast radikalizmu a žiaľ aj extrémizmu. A to nielen ľavicového, ale najmä pravicového. Krásne populistické heslá o tom, že niekto žije na úkor toho druhého, že veci treba

zmeniť a podobne, lahodia ušiam ľudí. Lenže ako je to vlastne.

Politici sa vzájomne obviňujú, čo mali alebo nemali urobiť!

Nikto však nepovie, že vlastne na vine sú aj samotní ľudia. Ľudia, ktorí nešli voliť a pripustili, že o víťazstve niekoho rozhodla, povedzme si otvorene tá absolútna menšina (ak totiž spočítame tých,

ktorí dali hlas protikandidátovi a tých, ktorí nevolili, tak je to pravda). Tu sa vynára otázka, či sú vôbec takéto voľby, v ktorých rozhoduje takáto menšina, legitímne. Nedá mi tiež, aby som nepoložila otázku aj Zväzu protifašistických bojovníkov. Ako je možné, že pred voľbami sa verejne a dostatočne nahlas neozvali a neupozornili, že tu nie je niečo v poriadku? Že sa dopredu

prediera človek s nebezpečnými extrémistickými názormi, ktoré môžeme rovno označiť za fašistické? Ved' vyzdvihuje klérofašistický Slovenský štát, zdraví gardistickým pozdravom a podobne! To isté platí aj pre Rómsku iniciatívu, nehovoriac už o splnomocnencovi vlády pre rómsku problematiku.

Ešte jeden orgán, žiaľ platený z daní nás

všetkých prispel veľkým dielom k tejto situácii, ktorá Slovensku veru nedáva dobré vysvedčenie. Je to ten neslávny Ústav pamäti národa, ktorého pamäť siaha len na zverejňovanie zoznamov bývalých príslušníkov štátnej bezpečnosti. Existuje vôbec zoznam bývalých slovenských vojnových zločincov, ľudákov, gardistov a arizátorov? Nuž a možno najhlavnejšie. Kotlebu volilo veľa mladých ľudí. Položme si však otázku prečo je tomu tak? Samozrejme im chýba skúsenosť, ale žiaľ, skutočné

a pravdivé informácie o tom čo to vlastne je fašizmus, nacizmus a rasizmus nezískali ani v škole a čuduj sa svete, aj ústav amnézie o tom zaryte mlčí.

Všetci sa chytajú za hlavu

A teraz sa všetci obrazne chytajú za hlavu (jeden politik si dokonca dovolil podotknúť - predpokladám ako osprave dlnenie -,

že aj Hitler sa k moci dostal demokratickou cestou, čo považujem za vrchol arogancie). Ako však hovorí porokadlo, je neskoro plakať nad rozliatym mliekom.

Ešte je čas, ešte sa to dá zastaviť, len treba zahodiť rozpory a proti všetkým prejavom hnedého moru vystúpiť jed-

notne a rozhodne. Tak ako to urobili naši dedovia a otcovia v Občianskej vojne v Španielsku ako interbrigadisti, vojaci Červenej armády, príslušníci Československého armádneho zboru, na západnom fronte, v ilegalite a v Slovenskom národnom povstaní.

Ol'ga Fábryová